

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO**Informacja o projekcie:**

Tytuł	Projekt ustawy o Krajowym Rejestrze Psów i Kotów
Autor	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Projekt z dnia	27 września 2024 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Patrycja Grebla-Tarasek/Adrian Pokrywczyński
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 1 ust. 1	W kontekście zakresu przedmiotowego ustawy tj. Felis silveritis catus (kot domowy) rodzi się pytanie czy ustawodawca ma na myśli znakowanie wyłącznie kotów domowych czy także kotów z gatunku kot domowy, żyjących dziko.	W Polsce żyje całkiem sporo kotów wolno żyjących tj. kotów nieudomowionych, żyjących w warunkach niezależnych od człowieka – czy ustawodawca zamierza znakować również takie koty?		
2.	Art. 2 ust. 2 pkt 4 lit. d	Skreślenie numeru REGON	W jakim celu ustawodawca zamierza gromadzić w rejestrze numer REGON, który jest wyłącznie numerem służącym do celów statystycznych? Wystarczającą daną pozwalającą określić właściciela psa lub kota jest numer NIP lub numer KRS, bez konieczności podawania numeru REGON.		
3.	Art. 2 ust. 2 pkt 5 lit. a w zw. z lit. b	Skreślenie w lit. b adresu, skoro jest on pobierany zgodnie z dyspozycją lit. a.	Skoro w punkcie a projektodawca decyduje się na gromadzenie danych w zakresie miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu prowadzącego		

		<p>Dodanie konieczności wskazania miejsca, w którym schronisko faktycznie się znajduje i prowadzi swoją działalność.</p>	<p>schronisko, to w jakim celu należy gromadzić dane w zakresie adresu osoby fizycznej (lit. b) – w ten sposób dwukrotnie pozyskujemy tą samą daną. Podmiotem prowadzącym schronisko albo będzie osoba fizyczna i wówczas mamy do czynienia z miejscem zamieszkania tej osoby albo inny podmiot wówczas będziemy mówili o siedzibie tego podmiotu. Projektodawca winien raczej gromadzić informację o adresie, pod którym znajduje się faktycznie schronisko, a tej informacji brakuje.</p>		
4.	Art. 3 ust. 1	<p>Określenie maksymalnego czasu na wykonanie obowiązku oznakowania i rejestracji psów lub kotów np. 3 lub lat od momentu wejścia w życie ustawy.</p>	<p>Wskazane terminy rejestracji przez projektodawcę, będą w rzeczywistości bardzo trudne do realnej weryfikacji. Aby ustawa była skuteczna należy wprowadzić maksymalny jednolity okres w jakim właściciele i prowadzący schroniska są zobowiązani do zarejestrowania psa lub kota. Obecnie zaproponowane przedziały czasowe będą bardzo trudne do weryfikacji np. jak należy rozumieć wprowadzenie psa do obrotu? Sprzedaż ani darowizna zwierzęcia nie wymaga zawarcia umowy w formie pisemnej. Jak udowodnić datę lub sam fakt nabycia/zbycia psa lub kota.</p>		
5.	Art. 5 ust. 2	<p>Prawo oznakowania psa lub kota winien mieć każdy lekarz weterynarii.</p>	<p>Niezrozumiałym jest dlaczego projektodawca proponuje, aby znakować zwierzęta mogli tylko lekarze weterynarii wpisani do ewidencji albo technicy weterynarii świadczący usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu</p>		

			<p>lecniczego dla zwierząt. Zasadą jest, że usługi weterynaryjne świadczone są odpłatnie na koszt właściciela zwierzęcia. Zatem każdy lekarz weterynarii, który ma prawo wykonywania zawodu powinien mieć prawo oznakowania zwierzęcia i wpisu do rejestru.</p> <p>Zaproponowane przez projektodawcę przepisy w obecnym kształcie mogą spowodować, że właściciel psa lub kota przed skorzystaniem z usługi lub udaniem się do właściwego gabinetu będzie musiał sprawdzać czy dany lekarz jest wpisany do ewidencji i może dokonać oznakowania psa lub kota. Przepisy tej materii, aby były skuteczne powinny być jak najprostsze, a nie generować kłopoty właścicielom psów i kotów.</p>		
6.	Art. 5 ust. 3 i 4	Oznakowanie psa lub kota powinno odbywać się jednocześnie z automatyczną rejestracją i obowiązkiem wpisania do rejestru psa lub kota.	<p>Niezrozumiałym jest dlaczego projektodawca rozdziela te dwie czynności. Obie winny odbywać się w sposób automatyczny i jak najbardziej zorganizowany tj. w sytuacji gdy lekarz lub technik znakuje kota powinien na tej samej „wizycie” dokonać jego rejestracji. Odmienną sytuację będą miały psy lub koty, które już teraz posiadają chipy – w takiej sytuacji powinno się dokonywać wpisu do rejestru KROPIK na podstawie uprzednio wydanego zaświadczenia o oznakowaniu zwierzęcia.</p>		
7.	Art. 10 ust. 2	Uwaga analogiczna jak do art. 5 ust. 2.			

		Prawo rejestracji psa lub kota powinien mieć każdy lekarz weterynarii.			
8.	Art. 10 ust. 3	Komu wydaje się zaświadczenie o którym mowa w przepisie?	<p>Domyślamy się, że chodzi o zaświadczenie dla osoby, która „przyniosła” psa lub kota do zaszczepienia, ale trzeba to jakoś stosownie określić legislacyjnie.</p> <p>Przy okazji pytanie organizacyjne dotyczące systemu – co jeśli ktoś zarejestruje zwierzę nie będąc jego właścicielem?</p>		
9.	Art. 11 ust. 1 pkt 2 lit a titer drugi	<p>Właściciel zarejestrowanego psa lub kota powinien mieć możliwość dokonania wprowadzenia zmiany swojego miejsca zamieszkania samodzielnie. Analogicznie należałoby rozważyć możliwość samodzielnego wprowadzania również innych danych przez właściciela.</p> <p>Również aplikacja mObywatel powinna być wyposażona w nowe funkcje związane z możliwością wprowadzania danych do systemu.</p>	<p>Niezrozumiała jest konieczność angażowania w proces zmiany danej dotyczącej miejsca zamieszkania właściciela psa lub kota, lekarza weterynarii. Taka zasada prowadzi do całkowitego absurdu – właściciel psa lub kota może samodzielnie przemeldować się pod inny adres zamieszkania za pośrednictwem Internetu podczas gdy, żeby zmienić w rejestrze KROPIK daną dotyczącą swojego miejsca zamieszkania, winien udać się do weterynarza (wpisanego do rejestru), aby ten dokonał zmiany danych. Trudno w przedstawionym wypadku znaleźć logikę jaką kieruje się projektodawca.</p> <p>Równie nietrafionym pomysłem jest obowiązek składania wniosku o zmianę danej dotyczącej miejsca zamieszkania właściciela psa lub kota w formie papierowej. Trudno przejść obok tej propozycji obojętnie, w świetle ery cyfrowej w jakiej się znajdujemy.</p>		

			<p>Podobnie rzecz ma się, w przypadku zmiany nazwy psa lub kota – jest to dana w tym wypadku trzeciorzędna, całkowicie bez znaczenia wobec celu ustawy. Zasadą powinno być, że jeżeli właściciel psa lub kota ma życzenie wprowadzić sobie jego imię do rejestru (poza sytuacją jego pierwotnego wpisu), powinien zrobić to samodzielnie, a nie żądać w formule papierowej od lekarza weterynarii zmiany wpisu „imienia” zwierzęcia w rejestrze.</p> <p>Co ciekawe, właściciel psa lub kota może wprowadzić samodzielnie do rejestru informację o śmierci zwierzęcia ale nie może zmienić swojego miejsca zamieszkania.</p> <p>Pobocznie, rodzi się pytanie w jakiej formule lekarz weterynarii ma badać i weryfikować wnioski o zmianę miejsca zamieszkania w rejestrze oraz na jakiej podstawie prawnej ma się to odbywać?</p>		
10.	Art. 11 ust. 1 pkt 2	Wniosek powinien być składany (o ile jest w ogóle zasadny) w postaci elektronicznej.	Składanie wniosku wyłącznie w formie papierowej całkowicie zaprzecza idei cyfryzacji.		
11.	Art. 11 ust. 3	<p>Właściciel powinien mieć samodzielne uprawnienie do zmiany miejsca swojego zamieszkania w KROPIK.</p> <p>Ponadto, system powinien dawać możliwość oznaczenia przez właściciela psa lub kota jako zagubionego.</p>	Uzasadnienie jak do uwagi nr 8.		

12.	Art. 14	Opłata administracyjna za dokonanie wpisu do rejestru KROPIK lub zmianę danych w rejestrze powinna być symboliczna.	Istnienie obawa przed znaczącym zawyżaniem opłaty za wpis lub zmianę danych w rejestrze KROPIK. Słusznym jest pobieranie opłaty w wysokości co najmniej kosztu wykonania tych czynności w przypadku oznakowania psa.		
13.	Art. 18 ust. 1	Proszę o wskazanie w jaki sposób techniczny będzie odbywało się sprawdzenie informacji o właścicielu psa lub kota w sytuacji odnalezienia zagubionego zwierzęcia. Czy Agencja będzie w tym celu udostępniała jakiś portal/aplikację?			
14.	Art. 20 ust. 1	Proponujemy uzupełnienie przepisów o upoważnionych przez prezydenta miasta/burmistrza wójta pracowników samorządowych jednostek organizacyjnych gminy.	Znaczna część a nawet większość gmin nie posiada straży gminnych, stąd też istnieje konieczność, aby te gminy, które takich straży nie posiadają również mogły korzystać z prawa kontroli w zakresie oznakowania i rejestracji psów lub kotów. W przeciwnym wypadku można powiedzieć, że gminy, które nie posiadają straży gminnych będą miały ograniczone możliwości weryfikacji realizacji przez mieszkańców obowiązków wynikających z ustawy.		
15.	Art. 20 ust. 3	Oprócz obowiązku pouczenia lekarz weterynarii lub technik weterynarii, który przy świadczeniu usługi dla zwierzęcia, stwierdzi, że pies lub kot nie jest oznakowany lub zarejestrowany zgodnie z przepisami ustawy, powinien zgłosić ten fakt odpowiednim organom np. inspekcji weterynaryjnej.	Istnieje obawa, że samo pouczenie przez lekarza weterynarii czy technika weterynarii nie podziała wystarczająco motywująco na właściciela psa lub kota, aby ten zarejestrował swoje zwierzę.		

		Opcjonalnie, może lepszym w takim wypadku byłby obowiązek rejestracji takiego zwierzęcia przez lekarza weterynarii? Z uwagi na fakt, że pouczenia można ignorować.			
16.	Art. 21 pkt 2	Przepis wymaga doprecyzowania.	Co w sytuacji znalezienia bezpańskiego psa lub kota – czy nie można go przygarnąć w obawie o oskarżenie o nabycie psa lub kota, który jest nieoznakowany i niezarejestrowany? W jaki techniczny sposób osoba dokonująca nabycia zwierzęcia ma sprawdzić czy to jest zarejestrowane? W świetle zaproponowanego przepisu, nie będzie możliwe darowanie np. szczeniaka, z tego powodu, że jest on niezarejestrowany, co z kolei może powodować, że właściciele psów lub kotów będą bardziej skłonni w nielegalny sposób pozbywać się szczeniaków i kociąt.		
17.	Art. 25 ust. 2	Przepis nie spowoduje, że wszystkie psy i koty zostaną ujęte w rejestrze. Stąd bardziej celowym jest obowiązek rejestracji psów lub kotów w maksymalnym terminie np. 3/5 lat od dnia wejścia w życie przepisów omawianej ustawy.	Uzasadnienie jak do uwagi nr 4.		